

ПРИМІТКИ ДО ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

ЗА 2016 РІК, СТАНОМ НА 31.12.2016 РОКУ

Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «ГАЛУА ІНВЕСТ»

Фінансова звітність складається з балансу (Звіт про фінансовий стан) станом на 31.12.2016 року, звіту про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід) за 2016 рік, звіту про рух грошових коштів за 2016 рік, звіту про власний капітал за 2016 рік, приміток до річної фінансової звітності за 2016 рік. Одиниця виміру фінансової звітності – тис. грн.

1. Відомості про Товариство

Повна назва: Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «ГАЛУА ІНВЕСТ».

Товариство є юридичною особою за законодавством України, державну реєстрацію проведено 22 березня 2007 року, код ЄДРПОУ: 35000863

Місцезнаходження Товариства: 04210, м. Київ, вул. Оболонська Набережна, буд.15, корпус 1, літера А.

Організаційно-правова форма: товариство з обмеженою відповідальністю.

Ліцензія на здійснення професійної діяльності на фондовому ринку – діяльності з управління активами інституційних інвесторів (діяльності з управління активами) Серія АЕ № 294704, видана ТОВАРИСТВУ З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ «ГАЛУА ІНВЕСТ»; Дата прийняття рішення та номер рішення про видачу ліцензії: 23.04.2012 року № 339; Строк дії ліцензії: 16.05.2012 р. – необмежений; Дата видачі Ліцензії: 14.02.2015 р.

1.1. Метою діяльності Товариства є:

- отримання прибутку від проведення діяльності з управління активами інституційних інвесторів;
- забезпечення та реалізація за рахунок отриманого прибутку соціальних та економічних інтересів учасників Товариства.

1.2. Предметом діяльності Товариства є:

- управління активами інституційних інвесторів (інститутів спільного інвестування (пайових інвестиційних фондів).

Діяльність з управління активами інституційних інвесторів (діяльність з управління активами) становить виключний вид професійної діяльності та не може поєднуватись з іншими видами професійної діяльності на фондовому ринку, крім випадків, передбачених чинним законодавством.

При здійсненні діяльності з управління активами інститутів спільного інвестування Товариство має право:

- створювати за власною ініціативою ІСІ;

- надавати позику за рахунок активів венчурних ІСІ, які знаходяться в управлінні Товариства;
- випускати інвестиційні сертифікати створених ним пайових інвестиційних фондів;
- розміщувати та викуповувати цінні папери ІСІ, активи яких перебувають в управлінні Товариства;
- надавати консалтингові послуги з питань функціонування фондового ринку та управління активами.

Товариство має право одночасно здійснювати управління активами кількох інвестиційних та/або пенсійних фондів.

Управління активами корпоративних інвестиційних фондів, недержавних пенсійних фондів, страхових компаній Товариство здійснює на підставі відповідних договорів.

1.3. Управління Товариством здійснюють:

- Загальні збори учасників Товариства;
- Генеральний директор Товариства

1.4. Склад учасників Товариства

Станом на 31 грудня 2016 р. та 31 грудня 2015 р. учасниками Товариства були:

Учасники товариства:	31.12.2016	31.12.2015
	%	%
юридична особа за законодавством Республіки Кіпр: Компанія “GALLOIS INVESTMENTS LIMITED” (zareestrovana Міністерством торгівлі, промисловості і туризму департамент реєстрації компаній та офіційного ліквідатора за реєстраційним № HE 187326 від 20 листопада 2006р.), що знаходиться за адресою: Kennedy 70 Parabasilou House, 1 st. floor P.C., 1076, Nicosia, Cyprus	78,182964%	78,182964%
Андрієнко Наталія Олександрівна (паспорт СО №295904, виданий Ленінградським РУ ГУ МВС України в м. Києві 16 грудня 1999 року; що мешкає в м. Києві, проспект Перемоги, буд. 144, кв. 12, код 2847815207)	7,272351	7,272351
Ковбасюк Олексій Миколайович, (паспорт ТТ №181373, виданий Подільським РВ ГУДМС України в м. Києві 06 серпня 2013 року, який мешкає за адресою: м. Київ, вул. Щекавицька. буд. 30/39, кв. 142, ідентифікаційний номер 2471610878)	7,272351	7,272351
Тарасенко Євген Георгійович (паспорт СН №707835, виданий Залізничним РУ ГУ МВС України в м. Києві 17 лютого 1998 року, який мешкає за адресою м. Київ. вул. Стадіонна, буд. 13, кв. 67, ідентифікаційний номер 2743813312)	7,272334	7,272334
Всього	100%	100%

1.5. Кількість працівників Товариства

Кількість працівників станом на 31 грудня 2016 р. та 31 грудня 2015 р. складала 16 та 14 осіб, відповідно.

1.6. Перелік інституційних інвесторів, активи яких перебували в управлінні Товариства в звітному періоді:

- Пайовий закритий недиверсифікований венчурний інвестиційний фонд "Фонд інвестування в будівництво-1" (код ЄДРІСІ 233680);
- Пайовий закритий недиверсифікований венчурний інвестиційний фонд "Фонд інвестування в будівництво-2" (код ЄДРІСІ 233684);
- Пайовий закритий недиверсифікований венчурний інвестиційний фонд "Рейнбоу" (код ЄДРІСІ 233942);
- Пайовий закритий недиверсифікований венчурний інвестиційний фонд „Голден” (код ЄДРІСІ 2331625).

2. Основи підготовки, затвердження і подання фінансової звітності

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірного подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Фінансова звітність загального призначення – це така фінансова звітність, яка має на меті задовольнити потреби користувачів, які не можуть вимагати від суб'єкта господарювання складати звітність згідно з їхніми інформаційними потребами. (параграф 7 Міжнародного стандарту бухгалтерського обліку 1 «Подання фінансової звітності»)

Мета фінансової звітності Товариства за рік, що закінчився 31 грудня 2016 року – надати фінансову інформацію про фінансовий стан Товариства, яка є корисною для нинішніх та потенційних інвесторів, позикодавців, кредиторів.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства за рік, що закінчився 31 грудня 2016 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2016 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2016 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не суперечать вимогам МСФЗ.

2.2. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

2.3. Принцип нарахування в бухгалтерському обліку та суттєвість

Товариство складає фінансову звітність (крім інформації про рух грошових коштів) за принципом нарахування.

Товариство подає окремо кожний суттєвий клас подібних статей та подає окремо статті відмінного характеру або функцій, крім випадків, коли вони є несуттєвими.

2.4. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність є календарний рік, тобто період з 01 січня по 31 грудня 2016 року.

2.5. Порівняльна інформація

Товариство розкриває інформацію стосовно попереднього періоду щодо всіх сум, наведених у фінансовій звітності поточного періоду, крім випадків, коли МСФЗ дозволяють чи вимагають інше.

2.6. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.7. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Товариства затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівником Товариства 26 січня 2017 року. Ні учасники Товариства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

2.8. МСФЗ, які прийняті, але ще не набули чинності

В складі МСФЗ, офіційно наведених на веб-сайті Міністерства фінансів України, оприлюднено такі стандарти: МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», який набувають чинності 01 січня 2018 року.

За рішенням керівника Товариства МСФЗ 14 «Відстрочені рахунки тарифного регулювання» до дати набуття чинності не застосовується. Дostroкове застосування цього стандарту не вплинуло би на фінансову звітність Товариства за період, що закінчується 31 грудня 2016 року, оскільки Товариство не входить в сферу дії цього стандарту.

Оскільки застосування МСФЗ раніше дати набуття чинності дозволяється, то керівництвом Товариства прийнято рішення про застосування МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» до фінансових звітів Товариства за період, що закінчується 31 грудня 2016 року. МСФЗ 9 впроваджує нові вимоги до класифікації та оцінки фінансових активів і зобов'язань. Тому положення цього стандарту суттєво впливає на фінансову звітність Товариства.

3. Суттєві положення облікової політики

3.1. Основа (або основи) оцінки, застосована при складанні фінансової звітності.

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості, за винятком оцінки за справедливою вартістю окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінка за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтова них грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

3.1.1. Загальні положення щодо облікових політик

Облікова політика Товариства – конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані Товариством при складанні та поданні фінансової звітності.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ, зокрема, МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», який застосовується Товариством раніше дати набуття чинності, та МСФЗ 1 «Перше застосування Міжнародних стандартів фінансової звітності». Вплив вимог МСФЗ 1 на формування цієї фінансової звітності як першої фінансової звітності за МСФЗ більш детально наведено в розділі 5 цих Приміток.

3.2. Зміни в облікових політиках

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

Товариство не застосовувало зміни в облікових політиках в 2016 році порівняно із обліковими політиками, які Товариство використовувало для складання фінансової звітності за період, що закінчився 31 грудня 2015 року.

3.3. Форми та назви фінансових звітів.

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»

3.3.1. Методи подання інформації у фінансових звітах.

Згідно НП(С)БО 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутках або збитку, за класифікацією, основою на методі «функції витрат» або «собівартості реалізації», згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність. Проте, оскільки інформації про характер витрат є корисною для прогнозування майбутніх грошових потоків, то ця інформація наведена в п. 6.2, цих Приміток.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

3.4. Облікові політики щодо фінансових інструментів

Фінансовий інструмент – це будь-який контракт, який приводить до виникнення фінансового активу у одного суб'єкта господарювання та фінансового зобов'язання або інструменту у іншого суб'єкта господарювання.

Згідно з МСБО 32 «Фінансові інструменти: подання» фінансовий актив – це будь-який актив, що є:

- грошовими коштами;
- інструментом власного капіталу іншого суб'єкта господарювання;
- контрактним правом:
 - а) отримувати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання, або
 - б) обмінювати фінансові інструменти з іншим суб'єктом господарювання за умов, які є потенційно сприятливими, або
 - в) контрактом, розрахунки за яким здійснюватимуться або можуть здійснюватися власними інструментами капіталу суб'єкта господарювання та який є:

- непохідним інструментом, за який суб'єкт господарювання зобов'язаний або може бути зобов'язаний отримати змінну кількість власних інструментів капіталу, або
- похідним інструментом, розрахунки за яким здійснюватимуться або можуть здійснюватися іншим чином, ніж обміном фіксованої суми грошових коштів або іншого фінансового активу на фіксовану кількість власних інструментів капіталу.

3.4.1. Первісне визнання та оцінка фінансових активів

Товариство визнає фінансовий актив тоді і лише тоді, коли стає стороною контрактних положень щодо цього інструмента (параграф 3.1.1 МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» (далі - МСФЗ 9)).

Коли фінансовий актив вперше визнається в активах Товариства, він класифікується відповідно до параграфів 4.1.1 – 4.1.5 МСФЗ 9.

Товариство визнає такі категорії фінансових активів, які в подальшому оцінюються:

- за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;
- за амортизованою собівартістю.

Фінансовий актив оцінюють за амортизованою собівартістю, якщо виконуються обидві такі умови:

- актив утримують в моделі бізнесу, мета якої – утримування активів задля збирання контрактних грошових потоків;
- контрактні умови фінансового активу передбачають у певні дати надходження грошових потоків, які є лише погашенням основної суми та сплатою відсотків на непогашену основну суму.

Згідно з МСФЗ 9 під час первісного визнання фінансового активу він оцінюється за справедливою вартістю. Справедливою вартістю фінансового інструмента при первісному визнанні є, як правило, ціна операції (тобто справедлива вартість наданої компенсації) (параграф Б5.1.1 МСФЗ 9). Проте, при наявності свідчення, що ціна операції не відповідає справедливій вартості фінансового інструмента, який придбавається, необхідно провести оцінку за їхньою справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Якщо суб'єкт господарювання визначить, що справедлива вартість при первісному визнанні відрізняється від ціни операції, то підприємство обліковує такий інструмент на цю дату таким чином:

- за оцінкою, передбаченою пунктом 5.1.1, якщо така справедлива вартість підтверджується ціною котирування на активному ринку для ідентичного активу або зобов'язання (тобто вхідними даними 1 рівня), або побудована за методикою оцінювання, яка використовує тільки дані відкритих ринків. Суб'єкт господарювання визнає різницю між справедливою вартістю при первісному визнанні та ціною операції як прибуток або збиток;
- в усіх інших випадках, за оцінкою, передбаченою пунктом 5.1.1, з урахуванням коригування на відстрочення різниці між справедливою вартістю при первісному визнанні та ціною операції. Після первісного визнання суб'єкт господарювання визнає таку відстрочену різницю як прибуток або збиток лише якщо вона виникає внаслідок зміни чинника (у тому числі чинника часу), який учасники ринку враховували б при визначенні ціни активу або зобов'язання.

Відповідно до параграфу Б5.4.14 Всі інвестиції в інструменти капіталу та контракти на такі інструменти повинні оцінюватись за справедливою вартістю. Проте за обмежених обставин наближеною оцінкою справедливої вартості може бути собівартість. Це може бути тоді, коли наявної останньої інформації недостатньо, щоб визначити справедливую вартість, або коли існує широкий діапазон можливих оцінок справедливої вартості, а собівартість є найкращою оцінкою справедливої вартості у цьому діапазоні.

Витрати на операцію, які прямо відносяться до придбання фінансового активу, не включаються до їх вартості при первісній оцінці для фінансових активів, які класифікуються як такі, що оцінюються за справедливою вартістю, а визнаються у складі прибутку або збитку.

А. Подальша оцінка фінансових активів

А1. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

До фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, відносяться акції, паї (частки) господарських товариств, облігації підприємств, які Товариство утримує для продажу.

Оцінка фінансових активів, що оцінюються за офіційним біржовим курсом організатора торгівлі

Оцінка вартості фінансових активів, що внесені до біржового списку організатора торгівлі, проводиться за офіційним біржовим курсом, оприлюдненим відповідно до вимог законодавства.

Оцінка вартості фінансових інвестицій, що обертаються більш як на одній фондовій біржі, проводиться за найменшим з біржових курсів.

Якщо на дату оцінки біржовий курс за акціями, що внесені до біржового списку організатора торгівлі не визначено, оцінка таких акцій проводиться за останньою балансовою вартістю.

Якщо на дату оцінки біржовий курс за облігаціями, що внесені до біржового списку організатора торгівлі не визначено, оцінка таких акцій проводиться за останньою балансовою вартістю.

Оцінка фінансових активів, що не внесені до біржового списку організатора торгівлі

Для оцінки акцій, що входять до складу активів Товариства та не перебувають у біржовому списку організатора торгівлі, та паїв (часток) господарських товариств за обмежених обставин наближеною оцінкою справедливої вартості може бути собівартість. Це може бути тоді, коли наявної останньої інформації недостатньо, щоб визначити справедливу вартість, або коли існує широкий діапазон можливих оцінок справедливої вартості, а собівартість є найкращою оцінкою справедливої вартості у цьому діапазоні.

Якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої, Товариство визначає справедливу вартість за допомогою інших методів оцінки. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент здійснює свою діяльність, а також змінами у кон'юктурі фондового ринку.

Для оцінки балансової вартості таких акцій та паїв (часток) Товариство аналізує дані підтвержені ринком та фінансову звітність емітента офіційно оприлюднену або надану емітентом.

Оцінка фінансових активів обіг яких зупинено та/або щодо яких прийнято рішення про зупинення внесення змін до системи реєстру та цінних паперів, які включені до списку емітентів, що мають ознаки фіктивності

Фінансові активи обіг яких зупинено протягом дванадцяти місяців з дати оприлюднення рішення про зупинення обігу оцінюються за останньою балансовою вартістю.

Для подальшої оцінки справедливої вартості фінансових активів емітентів, обіг яких зупинено більше дванадцяти місяців, у тому числі фінансових активів емітентів, які включені до списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, Товариство проводить аналіз щодо строків відновлення обігу таких фінансових активів, перевіряє інформацію щодо подання фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, аналізує ймовірність надходження майбутніх економічних вигід.

Якщо відсутня ймовірність відновлення обігу таких фінансових активів, не можливо отримати фінансову звітність і перевірити результати діяльності емітента, для оцінки ймовірності надходження економічних вигід, такі фінансові активи оцінюються з використанням понижуючого коефіцієнту, що застосовується до балансової вартості таких

акцій, що склалася на першу звітну дату, з якої оцінка акцій за ринковою вартістю стає неможливою, а саме:

- понижуючий коефіцієнт становить 0,5, якщо обіг акцій зупинено від 12 до 15 місяців;
- понижуючий коефіцієнт становить 0,25, якщо обіг акцій зупинено від 15 до 18 місяців;
- понижуючий коефіцієнт становить 0, якщо обіг акцій зупинено більше ніж 18 місяців.

Оцінка фінансових активів у разі ліквідації та/або визнання емітента/векселедавця банкрутом та відкриття щодо нього ліквідаційної процедури

Фінансові активи, обіг яких на дату оцінки не зупинено та реєстрація випуску яких не скасована, але емітент/векселедавець таких фінансових активів ліквідований та/або був визнаний банкрутом та щодо нього відкрито ліквідаційну процедуру за рішенням суду, оцінюються за нульовою вартістю

A.2. Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю

До фінансових активів, що оцінюються за амортизованою собівартістю, Товариство відносить облигації та векселі, що їх Товариство має реальний намір та здатність утримувати до погашення. Після первісного визнання Товариство оцінює їх за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка, за вирахуванням збитків від знецінення, якщо вони є.

3.4.2. Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти включають грошові кошти на поточних рахунках та депозитних рахунках до запитання, а також грошові кошти в касі.

Термін МСФЗ «депозит до запитання» відповідає терміну «депозит на вимогу», який застосовується у банківському законодавстві. Відповідно до пункту 1.1 Положення про порядок здійснення банками України вкладних (депозитних) операцій з юридичними і фізичними особами, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 03.12.2003 № 516, «вклади (депозити) на вимогу – це грошові кошти або банківські метали, що розміщені вкладниками в банках на умовах видачі вкладу (депозиту) на першу вимогу вкладника або здійснення платежів за розпорядженням власника рахунку».

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається, як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше трьох місяців з дати придбання (наприклад, депозити зі строком розміщення до трьох місяців).

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводитися у національній валюті, в іноземній валюті та у банківських металах.

Іноземна валюта – це валюта інша, ніж функціональна валюта, яка визначена в п.2.3 цих Приміток.

Первісна оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості. Первісна оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті та банківських металах здійснюється у функціональній (національній) валюті за офіційними курсами Національного банку України (далі –НБУ).

Подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості на дату оцінки. Подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті та банківських металах здійснюється у функціональній валюті за офіційним курсом НБУ на дату оцінки.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках у банках в результаті

призначення Фондом гарантування вкладів фізичних осіб в банківській установі тимчасової адміністрації або прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи подальша оцінка грошових здійснюється в сумі очікуваних надходжень грошових коштів з урахуванням ймовірності та строку їх повернення. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.4.3. Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

Дебіторська заборгованість – сума заборгованості контрагентів – дебіторів перед Товариством на певну дату.

Дебіторська заборгованість складається із торгової, іншої дебіторської заборгованості та позик.

Дебіторська заборгованість визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Товариство стає стороною контрактних відношень щодо цього інструменту. Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

У разі змін справедливої вартості дебіторської заборгованості, що мають місце на звітну дату, такі зміни визнаються у прибутку (збитку) звітного періоду.

Дебіторська заборгованість поділяється на поточну (строк погашення протягом 12 місяців з дати фінансової звітності) та довгострокову (строк погашення більше 12 місяців з дати фінансової звітності).

Справедливу вартість довгострокової дебіторської заборгованості, за якою не нараховуються відсотки, можна оцінити як теперішню вартість усіх майбутніх надходжень грошових коштів, дисконтованих із застосуванням переважної ринкової ставки (переважних ринкових ставок) відсотка на подібний інструмент (параграф Б 5.1.1 МСФЗ 9). При визначенні вартості позики потрібно враховувати можливу наявність суттєвої відмінності процентної ставки, передбаченої договором позики, від поточних ринкових ставок (дисконтовані грошові потоки за різними ставками можуть суттєво відрізнятись).

Позики відображаються в обліку, починаючи з дати видачі коштів позичальникам.

Якщо є об'єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням рахунку резервів.

Резерв на покриття збитків від зменшення корисності визначається як різниця між балансовою вартістю та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків. Визначення суми резерву на покриття збитків від зменшення корисності відбувається на основі аналізу дебіторів та відображає суму, яка, на думку керівництва, достатня для покриття понесених збитків. Для фінансових активів, які є істотними, резерви створюються на основі індивідуальної оцінки окремих дебіторів, для фінансових активів, суми яких індивідуально не є істотними - на основі групової оцінки. Фактори, які Товариство розглядає при визначенні того, чи є у нього об'єктивні свідчення наявності збитків від зменшення корисності, включають інформацію про тенденції непогашення заборгованості у строк, ліквідність, платоспроможність боржника. Для групи дебіторів такими факторами є негативні зміни у стані платежів позичальників у групі, таких як збільшення кількості прострочених платежів; негативні економічні умови у галузі або географічному регіоні.

Сума збитків визнається у прибутку чи збитку. Якщо в наступному періоді сума збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбувається після визнання зменшення корисності, то попередньо визнаний збиток від зменшення корисності сторнується за рахунок коригування резервів. Сума

сторнування визнається у прибутку чи збитку. У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості вона списується за рахунок створеного резерву на покриття збитків від зменшення корисності.

3.4.4. Зобов'язання

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- Товариство сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- Товариство не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

3.5. Облікові політики щодо основних засобів МНМА

Основні засоби враховуються та відображаються в фінансовій звітності відповідно до МСБО 16 «**Основні засоби**».

Основні засоби - це матеріальні об'єкти, що їх:

- а) утримують для використання у виробництві або постачанні товарів чи наданні послуг для надання в оренду або для адміністративних цілей;
- б) використовуватимуть, за очікуванням, протягом більше одного періоду.

Основним засобом визнається актив, якщо очікуваний термін його корисного використання (експлуатації) більше року і вартість якого дорівнює або більше 6000,00 грн.

Амортизація основних засобів починається, коли він стає придатним для використання, тобто коли він доставлений до місця розташування та приведений у стан, у якому він придатний до експлуатації та нараховується прямолінійним методом.

Кожен об'єкт основного засобу повинен амортизуватися окремо. Витрати на амортизацію відображаються в фінансових витратах звітного періоду щомісячно.

Необоротні активи вартість яких є нижчою за встановлену межу не визнаються активами та списуються на витрати поточного періоду.

Встановлені терміни використання об'єктів основних засобів.

будівлі **20 років**

Машини та обладнання **9 років**

З них: **2 роки**

електронно-обчислювальні машини, інші машини для автоматичного оброблення інформації, пов'язані з ними засоби зчитування або друку інформації, пов'язані з ними комп'ютерні програми (крім програм, витрати на придбання яких визнаються роялті, та/або програм, які визнаються нематеріальним активом), інші інформаційні системи, модеми, джерела безперебійного живлення та засоби їх підключення до телекомунікаційних мереж, телефони (в тому числі стільникові).

Транспортні засоби **5 років**

Інструменти, прилади та інвентар **4 роки**

Інші ОЗ, інші необоротні **12 років**

матеріальні активи

Нарахування амортизаційних відрахувань по основних засобах в бухгалтерському та податковому обліку здійснюється за прямолінійним методом.

Ліквідаційна вартість основних засобів не розраховується, і для цілей амортизації застосовується її нульове значення.

Поліпшення основних засобів – це суттєві витрати, направлені на зміну чи модернізацію структури основних засобів.

Вартість основних засобів збільшується на суму витрат, пов'язаних з поліпшенням об'єкта (модернізація, модифікація, добудова, дообладнання, реконструкція тощо), що призводить до збільшення майбутніх економічних вигод порівняно з тим, що були первісно очікувані від об'єкта основних засобів, якщо вони:

- значні по відношенню до первісної вартості основного засобу та дорівнюють чи перевищують ліміт 10 % первісної вартості основного засобу.

- Та мають конкретне визначення щодо майбутніх економічних вигод.

Витрати, які здійснюються для підтримання основних засобів в придатному до використання стані та одержання первісно визначеного розміру майбутніх економічних вигод від їх використання, включаються до складу витрат звітного періоду.

Об'єкт основних засобів вибуває зі складу активу (списується з балансу) у разі його вибуття внаслідок продажу, безоплатної передачі або невідповідності критеріям визнання активом або ж його балансова вартість дорівнює нулю.

3.6. Облікові політики щодо нематеріальних активів

Нематеріальні активи враховуються та відображаються в фінансовій звітності відповідно до Міжнародного стандарту бухгалтерського обліку 38 «Нематеріальні активи»

Одиницею обліку є окремий об'єкт нематеріальних активів.

Амортизація окремого об'єкта нематеріальних активів розраховується із застосуванням прямолінійного методу, виходячи зі строку корисного використання об'єкта.

Строк корисного використання об'єкта визначається, виходячи з періоду, протягом якого очікується, що актив буде придатний для використання.

Строк корисного використання нематеріальних активів для нарахування амортизації в податковому обліку встановлюється відповідно до правовстановлюючого документа, але не менш як 10 років.

Нарахування амортизаційних відрахувань по нематеріальних активах в бухгалтерському та податковому обліку здійснюється за прямолінійним методом.

Витрати на амортизацію нематеріальних активів відображаються в фінансових витратах звітного періоду щомісячно.

Ліквідаційна вартість нематеріальних активів не розраховується, і для цілей амортизації застосовується її нульове значення.

3.7. Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожен звітну дату Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Товариство сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

3.8. Облікові політики щодо податку на прибуток

Відповідно до параграфу 5 МСБО 12 «Податки на прибуток» - оподаткований прибуток (податковий збиток) - прибуток (збиток) за період, визначений відповідно до правил, установлених податковими органами, згідно з якими податки на прибуток підлягають сплаті (відшкодуванню).

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу.

Поточний податок за поточний і попередні періоди Товариство визнає як зобов'язання на суму, що не була сплачена. Якщо вже сплачена сума податків за поточний та попередній періоди перевищує суму, яка підлягає сплаті за ці періоди, то перевищення визнається як актив, відповідно до параграфу 12 МСБО 12.

3.9. Облікові політики щодо забезпечень

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

3.10. Облікові політики щодо виплат персоналу

Товариство веде облік виплат персоналу відповідно до МСБО 19 «Виплати працівникам».

До виплат персоналу належать:

- заробітна плата (основна та додаткова);
- виплата за невідпрацьований час;
- премії та інші заохочувальні виплати;
- виплати при звільненні;
- інші виплати.

Облік заробітної плати ведеться в розрізі кожного працівника. Товариство проводить нарахування заробітної плати двічі на місяць.

На кожні звітну дату Товариство формує та коригує резерв невикористаних відпусток, що використовується для рівномірного розподілу витрат на оплату відпускних протягом звітного періоду. Нарахування фактичних відпускних здійснюється за рахунок резерву невикористаних відпусток.

3.11. Облікові політики щодо доходів та витрат

Доходи враховуються та відображаються в фінансовій звітності відповідно до Міжнародного стандарту бухгалтерського обліку 18 «Дохід». Дохід це збільшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді надходження або збільшення корисності активів чи зменшення зобов'язань, що веде до збільшення власного капіталу, крім випадків, пов'язаних із внесками учасників власного капіталу. Дохід включає як дохід від звичайної діяльності, так і прибуток від інших операцій. Дохід від звичайної діяльності є доходом, який виникає в ході звичайної діяльності суб'єкта господарювання і позначається різними назвами, а саме: продаж, гонорари, відсотки, дивіденди та роялті.

Дохід визнається, коли існує імовірність надходження економічних вигід і ці вигоди можна достовірно оцінити.

Дохід від продажу фінансових інструментів, інвестиційної нерухомості або інших активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

- а) Товариство передало покупцеві суттєві ризики і винагороди, пов'язані з власністю на фінансовий інструмент, інвестиційну нерухомість або інші активи;
- б) за Товариством не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;
- в) суму доходу можна достовірно оцінити;
- г) ймовірно, що до Товариства надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією; та
- г) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дохід від надання послуг відображається в момент виникнення незалежно від дати надходження коштів і визначається, виходячи із ступеня завершеності операції з надання послуг на дату балансу.

Дохід у вигляді відсотків, роялті та дивідендів, який виникає в результаті використання третіми сторонами активів Товариства, визнається на такій основі:

- а) відсотки мають визнаватися із застосуванням методу ефективної ставки відсотка;
- б) роялті мають визнаватися на основі принципу нарахування згідно із сутністю відповідної угоди;
- в) дивіденди мають визнаватися, коли встановлюється право Товариства на отримання виплати.

Дохід за фінансовим активом, що оцінюється за справедливою вартістю (переоцінка), визнається у прибутку або збитку.

Дооцінка/уцінка фінансових активів, які класифікуються як фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю з відображенням переоцінки у прибутку або збитку, відображається в обліку, відповідно, на рахунку «Інші доходи»/«Інші витрати».

Для фінансового активу, який оцінюється за амортизованою собівартістю, прибуток або збиток визнається у прибутку чи збитку, коли припиняється визнання або зменшується корисність фінансового активу, а також у процесі амортизації чи проведенні його перекласифікації. Балансова вартість перераховується шляхом обчислення теперішньої вартості попередньо оцінених майбутніх грошових потоків за первісною ефективною ставкою відсотка фінансового інструмента, або, якщо це можливо, за переглянутою ставкою відсотка. Коригування вартості фінансового активу, що класифікується як такий, що оцінюється за амортизованою собівартістю, відображається в обліку на рахунку «Інші фінансові доходи»/«Інші фінансові витрати».

Коли виникає невизначеність щодо отримання суми, яку вже включено до суми доходу, не отримана сума (або сума, щодо якої перестає існувати ймовірність відшкодування) визнається як витрати, а не як коригування суми первісно визнаного доходу.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

4. Істотні облікові судження і допущення

При підготовці фінансової звітності Товариство здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Товариства інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятись від цих розрахунків.

4.1. Судження щодо справедливої вартості активів Товариства

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

4.2. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають відношення до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

- вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій;

- вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

4.3. Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

4.4. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

На кожну звітну дату Товариство проводить аналіз дебіторської заборгованості, іншої дебіторської заборгованості та інших фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження керівництва за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу.

Грошові кошти на рахунку в ПАТ «Банк «Київська Русь» відображені в балансі за нульовою вартістю, в зв'язку з тим, що банк знаходиться в стадії ліквідації.

5. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

5.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Відповідно до МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості» справедлива вартість – це ринкова оцінка, а не оцінка з урахуванням специфіки суб'єкта господарювання. Для деяких активів та зобов'язань може бути ринкова інформація або ринкові операції, інформація про які є відкритою. Для інших активів та зобов'язань може не бути ринкової інформації або ринкових операцій, інформація про які є відкритою. Проте мета оцінки справедливої вартості в обох випадках однакова – визначити ціну, за якою відбувалася б звичайна операція продажу активу чи передачі зобов'язання між учасниками ринку на дату оцінки за нинішніх ринкових умов (тобто, вихідну ціну на дату оцінки з точки зору учасника ринку, який утримує актив або має зобов'язання).

Якщо ціна на ідентичний актив або зобов'язання не є відкритою, Товариство оцінює справедливу вартість, користуючись іншим методом оцінювання, який максимізує використання відповідних відкритих вхідних даних та мінімізує використання закритих вхідних даних. Оскільки справедлива вартість – це оцінка на основі даних ринку, то її оцінюють, використовуючи припущення, які використовували б учасники ринку, складаючи ціну активу або зобов'язання, в тому числі припущення про ризик.

Оцінка справедливої вартості – це оцінка конкретного активу або зобов'язання. Тому, оцінюючи справедливу вартість, Товариство бере до уваги ті характеристики активу або зобов'язання, які учасники ринку взяли б до уваги, визначаючи ціну активу або зобов'язання на дату оцінки. До таких характеристик належать, такі:

- а) стан та місце розташування активу; та
- б) обмеження, якщо вони є, на продаж або використання активу.

З метою підвищення узгодженості та зі ставності оцінок справедливої вартості та пов'язаного з ним розкриття інформації, Товариство використовує ієрархію справедливої встановлену МСФЗ 13 (Параграф 76-90).

Вхідні дані 1-го рівня

Вхідні дані 1-го рівня – це ціни котирування на активних ринках на ідентичні активи або зобов'язання, до яких суб'єкт господарювання може мати доступ на дату оцінки.

Ціна котирування на активному ринку є найнадійнішим свідченням справедливої вартості і за наявності має бути використана без коригування для оцінки справедливої вартості.

Вхідні дані 2-го рівня

Вхідні дані 2-го рівня – це вхідні дані (окрім цін котирування, віднесених до 1-го рівня), які можна спостерігати для активу чи зобов'язання, прямо або опосередковано.

Якщо актив або зобов'язання має визначений (контрактний) строк, то вхідні дані 2-го рівня повинні бути відкритими протягом практично всього строку цього активу чи зобов'язання. До вхідних даних 2-го рівня належать:

- ціни котирування на подібні активи чи зобов'язання на активних ринках;
- ціни котирування на ідентичні або подібні активи чи зобов'язання на ринках, які не є активними;
- вхідні дані, окрім цін котирування, які можна спостерігати для актива чи зобов'язання, наприклад:

- ставки відсотка та криві дохідності, що спостерігаються на звичайних інтервалах котирування;

- допустима змінність; та кредитні спреди;
- вхідні дані, підтвержені ринком.

Коригування вхідних даних 2-го рівня буде різним залежно від чинників, характерних для активу чи зобов'язання. До таких чинників належать, зокрема, такі:

а) стан та місце розташування активу;

б) те, якою мірою вхідні дані пов'язані з об'єктами, які можна порівняти з даним активом чи зобов'язанням;

в) обсяг або рівень діяльності на ринках, на яких можна спостерігати вхідні дані.

Коригування вхідних даних 2-го рівня, які є важливими для всієї оцінки, може привести до того, що оцінка справедливої вартості належатиме до категорії 3-го рівня ієрархії справедливої вартості, якщо коригування використовує значні закриті дані.

Вхідні дані 3-го рівня

Вхідні дані 3-го рівня – це вхідні дані для активу чи зобов'язання, яких немає у відкритому доступі.

Закриті вхідні дані Товариство використовує для оцінки справедливої вартості, якщо відповідних відкритих даних немає, що передбачається в ситуаціях, коли діяльність ринку для активу або зобов'язання на дату оцінки незначна, або її взагалі немає. Проте, мета оцінки справедливої вартості лишається такою ж, тобто ціна виходу на дату оцінки з позиції учасника ринку, який утримує актив чи несе зобов'язання. Отже, закриті вхідні дані мають відображати припущення, які використовували б учасники ринку, встановлюючи ціну на актив або зобов'язання, в тому числі припущення про ризик.

Товариство формує закриті вхідні дані, користуючись найкращою інформацією, наявною за даних обставин, яка може включати власні дані Товариства. У процесі формування закритих вхідних даних Товариство може розпочати зі своїх власних даних, але має скоригувати ці дані, якщо доступна у розумних межах інформація свідчить про те, що інші учасники ринку використали б інші дані або Товариство має щось особливе, чого немає у інших учасників ринку (наприклад, притаманну суб'єктові господарювання синергію).

Методики оцінювання та вхідні дані, використані для оцінки справедливої вартості.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Депозити (крім депозитів до запитання)	Первісна оцінка депозиту здійснюється за його справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює його номінальній вартості. Подальша оцінка депозитів у національній валюті здійснюється за справедливою вартістю очікуваних грошових потоків	Дохідний (дисконтування грошових потоків)	Ставки за депозитами, ефективні ставки за депозитними договорами
Боргові цінні	Первісна оцінка боргових цінних	Ринковий,	Офіційні біржові курси

папери	паперів як фінансових активів здійснюється за справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка боргових цінних паперів здійснюється за справедливою вартістю.	дохідний	організаторів торгів на дату оцінки, котирування аналогічних боргових цінних паперів, дисконтовані потоки грошових коштів
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, витратний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовується остання балансова вартість, ціни закриття біржового торгового дня
Інвестиційна нерухомість	Первісна оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Подальша оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, дохідний, витратний	Ціни на ринку нерухомості, дані оцінки професійних оцінювачів
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

5.2. Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості, тис. грн.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	1 рівень (ті, що мають котирування, та спостережувані)		2 рівень (ті, що не мають котирувань, але спостережувані)		3 рівень (ті, що не мають котирувань і не є спостережуваними)		Усього	
	2016	2015	2016	2015	2016	2015	2016	2015
Дата оцінки	31.12.16	31.12.15	31.12.16	31.12.15	31.12.16	31.12.15	31.12.16	31.12.15

Грошові кошти та їх еквіваленти	-	-	343	215	-	-	343	215
Дебіторська заборгованість	-	-	779	417			779	417
Інвестиції доступні для продажу			-	-	6 471	6471	6 471	6 471
Поточні зобов'язання	-	-	-	-				
Довгострокові зобов'язання	-	-	-	-				

5.3. Переміщення між 2-м та 3-м рівнями ієрархії справедливої вартості.

У 2016 році переміщень між рівнями ієрархії справедливої вартості не було.

У попередньому 2015 році переведень між рівнями ієрархії не було.

5.4. Рух активів, що оцінюються за справедливою вартістю з використанням вихідних даних 3-го рівня ієрархії

Класи активів, оцінених за справедливою вартістю з використанням 3-го рівня ієрархії	Залишки станом на 31.12.2015р.	Придбання (продажі)	Залишки станом на 31.12.2016 р.	Стаття(статті) у прибутку або збитку, у якій прибутки або збитки визнані
Інвестиції доступні для продажу	6 471	-	6 471	-

5.5. Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю

	Балансова вартість тис. грн.		Справедлива вартість тис. грн.	
	2016	2015	2016	2015
1	2	3	4	5
Фінансові активи				
Інвестиції доступні для продажу	6 471	6 471	6 471	6 471
Торговельна дебіторська заборгованість	779	417	779	417
Інша дебіторська заборгованість	29	2 330	29	2 330
Грошові кошти та їх еквіваленти	343	215	343	215
Торговельна кредиторська заборгованість	35	12	35	12

Справедлива вартість дебіторської та кредиторської заборгованості, а також інвестицій, доступних для продажу, неможливо визначити достовірно, оскільки немає ринкового котирування цих активів.

Керівництво Товариства вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишились будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності. Додаткову інформацію щодо змін справедливої вартості фінансових активів в зв'язку з врахуванням ризиків наведено у прим. 8

6. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах

6.1. Дохід від реалізації

	2016	2015
Дохід від реалізації послуг управління активів ПФ	5 181	3 025
Всього доходи від реалізації	5 181	3 025

6.2. Адміністративні та інші операційні витрати

6.2.1. Адміністративні витрати

	2016	2015
Адміністративні витрати		
Матеріальні витрати	21	67
Витрати на утримання персоналу	1 742	1 529
Відрахування на соціальні заходи	353	559
Оренда	168	138
Амортизація	26	38
Інші	481	619
Всього адміністративних витрат	2 791	2 950

6.2.2. Інші операційні витрати

	2016	2015
Інші операційні витрати	61	66
Всього інших операційних витрат	61	66

6.3. Інші доходи, інші витрати

	2016	2015
Доходи від реалізації фінансових інвестицій	-	1 740
Дооцінка фінансових інвестицій	-	-
Всього інші доходи	-	1 740
Вартість реалізованих фінансових інвестицій	-	1 723
Знецінення фінансових інвестицій	-	-
Інші витрати діяльності	8	17
Всього інші витрати	8	1 740

6.4. Податок на прибуток

Товариство приймало рішення про незастосування коригувань фінансового результату з метою оподаткування.

Фінансовий результат до оподаткування:	
Прибуток	2 321
Збиток	
Об'єкт оподаткування	2 321
Ставка податку, %	18
Податок на прибуток	418

6.5. Основні засоби

За історичною вартістю	Будівлі	Машини та обладнання	Інші основні засоби	Малоцінні необоротні активи	Незавершене будівництво	Всього
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>	<i>7</i>
Справедлива вартість на дату переходу на МСФХ на 01.01.2015	205	102	8			315
Надходження		43		13		56
31 грудня 2015	205	145	8	13		371
Надходження				2		
31 грудня 2016	205	145	8	15		373
Накопичена амортизація						
31 грудня 2014	73	92	4			
Нарахування за рік	8	16	1	13		38
31 грудня 2015	81	108	5	13		207
Нарахування за рік	8	15	1	2		26
31 грудня 2016	89	123	6	15		233
Чиста балансова вартість						
31 грудня 2016	116	22	2	-		140
31 грудня 2015	124	37	3			164

Станом на 31 грудня 2016 та 2015 років у складі основних засобів повністю зношені основні засоби становлять 114 тис. грн. та 106 тис. грн. відповідно.

6.6. Інвестиції, доступні для продажу.

	Частка %	31 грудня 2016 тис. грн.	Частка %	31 грудня 2016 тис. грн.
Акції ПрАТ «ЦБК»	53,87	6 471	67,42	6 471
Всього	53,87	6 471	67,42	6 471

У зв'язку з відсутністю активного ринку щодо акцій компанії ПрАТ «ЦБК» станом на 31.12.2016 р. оцінка цієї інвестиції за справедливою вартістю була проведена за вхідними даними 3-го рівня ієрархії.

6.7. Запаси

	31 грудня 2016 року	31 грудня 2015 року
Товари (за ціною придбання)	4 248	-
Всього запаси	4 248	-

Станом на 31.12.2016 року в складі товарів обліковуються об'єкти житлової нерухомості, що були придбані в 2016 році з метою подальшої реалізації.

6.8. Торговельна та інша дебіторська заборгованість

	31 грудня 2016 тис. грн.	31 грудня 2015 тис. грн.
Торговельна дебіторська заборгованість	779	417
Розрахунки з бюджетом	2	-
Інша дебіторська заборгованість	29	2 330
Всього дебіторська заборгованість	810	2 747

На 31.12.2016 року Товариство не має простроченої заборгованості. Строк виникнення заборгованості не перевищує 365 днів.

Дебіторська заборгованість за термінами погашення:

	31 грудня 2016	31 грудня 2015
До 30 днів	810	-
30-60 днів	-	417
Більше 120 днів	-	2 330
Всього	810	2 747

6.9. Грошові кошти

	31 грудня 2016 тис. грн.	31 грудня 2015 тис. грн.

Каса та рахунки в банках, в грн.	343	215
Всього	343	215

6.10. Власний капітал

Статутний капітал Товариства сформовано внесками засновників. Товариство має право змінювати (збільшувати або зменшувати) розмір статутного капіталу. Зміни статутного капіталу відбуваються за рішенням Загальних зборів Учасників.

Статутний капітал Товариства станом на 31.12.2016 р. сплачений повністю та складає 9 286 тис. грн.

Збільшення власного капіталу відбулося за рахунок отримання прибутку за 2016 рік у сумі 1 903 тис. грн.

Всього змін у капіталі 1 903 тис. грн.

Розрахунок розміру власного капіталу Товариства станом на 31.12.2016 та 31.12.2015 наведений нижче:

Розрахунок розміру власного капіталу, тис. грн.

	31 грудня 2016	31 грудня 2015
Зареєстрований (пайовий) капітал	9 286	9 286
Резервний капітал	283	-
Нерозподілений прибуток	1 903	283
Власний капітал	11 472	9 569

6.11. Забезпечення

	31 грудня 2016	31 грудня 2015
Резерв відпусток	83	11
Всього	83	11

6.12. Торгівельна та інша кредиторська заборгованість

	31 грудня 2016	31 грудня 2015
Торгівельна заборгованість	35	12
Розрахунки з бюджетом	418	1
Розрахунки з оплати праці	4	4
Всього	457	17

Кредиторська заборгованість за термінами погашення:

	31 грудня 2015	31 грудня 2015
До 30 днів	39	17
30-60 днів	418	
60-90 днів		
90-120 днів		
Більше 120 днів		
Всього	457	17

7. Розкриття іншої інформації

7.1. Умовні зобов'язання

7.1.1. Судові позови.

Станом на 31.12.2016 року Товариство не має незакритих судових справ, відповідно резерви у фінансовій звітності не створювались.

7.1.2 Оподаткування.

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Товариства, ймовірно, що Товариство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також ринковий рівень цін на угоди. На думку керівництва Товариство сплатило усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

7.1.3 Ступінь повернення дебіторської заборгованості.

Внаслідок ситуації, що склалася в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалася на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Товариства.

Ступінь повернення цих активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Товариства. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Товариству визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу. На думку керівництва Товариства, додатковий резерв під фінансові активи на сьогоднішній день не потрібен, виходячи з наявних обставин та інформації.

7.2 Розкриття інформації про пов'язані сторони

До пов'язаних операцій або пов'язаних сторін належать:

- Особи, які прямо або опосередковано контролюють або перебувають під контролем, або ж перебувають під спільним контролем разом з Товариством;
- асоційовані компанії;
- спільні підприємства, у яких Товариство є контролюючим учасником;
- члени провідного управлінського персоналу Товариства;
- близькі родичі особи, зазначеної вище;
- компанії, що контролюють Товариства, або здійснюють суттєвий вплив, або мають суттєвий відсоток голосів у Товаристві;
- програми виплат по закінченні трудової діяльності працівників Товариства або будь-якого іншого суб'єкта господарювання, який є пов'язаною стороною Товариства.

Операції з пов'язаними особами:

	2016		2015	
	Операції з пов'язаними сторонами	Всього	Операції з пов'язаними сторонами	Всього
Короткострокові виплати працівникам	266	1 659	255	1529
Виплати по закінченні трудової діяльності	-	-	-	-
Інші довгострокові виплати працівникам	-	-	-	-
Виплати при звільненні	-	-	-	-
Платіж на основі акцій	-	-	-	-

8. Цілі та політики управління ризиками

Управління ризиками – це неперервний процес, у ході якого Товариство виявляє (ідентифікує) ризики, проводить оцінку їх величини, контролює ризикові позиції Товариства та фондів, враховуючи взаємозв'язки між різними групами та категоріями (видами) ризиків, а також здійснює моніторинг ризиків фондів та власного рівня ризику Товариства.

Ризики, на які наражаються Товариство та фонди, виникають на основі як внутрішніх, так і зовнішніх факторів. Значна частина зовнішніх факторів перебуває за межами контролю з боку Товариства, тому Товариство не може мати повної впевненості щодо часу виникнення та наслідків можливих майбутніх подій, які можуть вплинути на її діяльність та результати фондів.

Система управління ризиками (СУР) Товариства покликана ідентифікувати зовнішні фактори та мінімізувати (оптимізувати) можливий вплив відповідних ризиків на Товариство та фонди, а також забезпечити мінімізацію ризиків, що можуть виникнути під впливом внутрішніх факторів Товариства.

Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності. Ринковий ризик включає валютний ризик, відсотковий ризик та інший ціновий ризик. Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

8.1. Кредитний ризик

Кредитний ризик – це ризик збитків в результаті неспроможності будь-якої особи, що є стороною за договором з Компанією (фондом) – емітента облігацій чи будь-якого дебітора – виконати взяті на себе зобов'язання за таким договором, у тому числі ризик недобросовісності контрагента;

індивідуальний кредитний ризик – ризик щодо окремого контрагента – емітента цінних паперів, придбаних у портфель фонду, чи дебітора за іншими активами фонду;

портфельний кредитний ризик – ризик за всіма наявними у портфелі фонду активами, яким притаманний кредитний ризик (операції з цінними паперами, портфель депозитів, дебіторської заборгованості тощо);

Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів. Товариство використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;
- ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або асоційованою групою);
- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою;
- ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами та випадки дефолту та неповернення депозитів протягом останніх п'яти років.

Станом на 31 грудня 2016 року у Товариства існує торгівельна дебіторська заборгованість в сумі 779 тис. грн. що виникла на підставі договорів управління активами Пайових інвестиційних фондів, що перебувають в управлінні Товариства. Товариством була проведена оцінка кредитоспроможності зазначених Пайових інвестиційних фондів методом експертних оцінок. Джерелом інформації була фінансова звітність фондів. Були оцінені такі показники як:

- забезпеченість власними коштами усіх видатків;
- платоспроможність;
- коефіцієнт фінансової стійкості;
- наявність кредиторської заборгованості
- репутація керівництва
- кваліфікація і здібності керівника, дотримання ділової етики, договірної та платіжної дисципліни);
- конкурентоспроможність на внутрішньому ринку, попит на продукцію/послуги, наявність державних замовлень, обсяги експорту;
- економічна кон'юнктура.

Контрагенти оцінені як платоспроможні.

8.2. Ринковий ризик

Ринковий ціновий ризик – це ризик збитків, який виникає в результаті несприятливих змін у цінах (ринковій вартості) цінних паперів або інших фінансових інструментів, які придбаються у портфелі фондів.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Товариство використовує диверсифікацію активів.

Станом на 31.12.2016 року в портфелі Товариства наявні наступні активи:

За інвестиційними активами, оціненими за 3-м рівнем ієрархії (Акції прості іменні ПрАТ "ЦБК") аналіз чутливості до іншого цінового ризику Товариство не здійснювало відповідно до п. 27 МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації».

З метою мінімізації цінового ризику Товариством періодично проводиться переоцінка чутливих до руху ринкових цін активів.

На основі аналізу історичної волатильності фондового індексу ПФТС керівництво Товариства визначило, що ціновий ризик для акцій українських підприємств становить +/- 40,4% (за 2015 рік +/-70,7%). Потенційна зміна цін визначена на спостереженнях історичної волатильності доходностей цього класу активів. Якщо ринкові ціни змінюватимуться за таким сценарієм, це може впливати на вартість чистих активів.

Тип активу	Балансова вартість, грн.	Стандартне відхилення, % (зміни)		Потенційний вплив на чисті активи Товариства	
		+	-	Сприятливі зміни (зростання вартості)	Нисприятливі зміни (зменшення вартості)

На 31.12.2016 року					
Акції прості іменні ПрАТ «ЦБК»	6 471 000,00	40,4		+2 614 284,00	-2 614 284,00
На 31.12.2015 року					
Акції прості іменні ПрАТ «ЦБК»	6 471 000,00	44,1		+2 853 711,00	-2 853 711,00

8.3. Валютний ризик

Валютний ризик – це ризик збитків, який виникає в результаті несприятливих змін співвідношення вартості валют (валютних курсів), у яких виражені фінансові інструменти в активах.

Товариство не має фінансових інструментів, номінованих в іноземній валюті.

8.4. Ризик процентних ставок

Ризик процентних ставок – це ризик збитків, який виникає в результаті несприятливих змін процентних ставок (кривих доходності) фінансових інструментів, які придбаються в активи.

Товариство не має активів, розміщених у боргових фінансових інструментах.

8.5. Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – це ризик збитків, який виникає в результаті неспроможності реалізації Компанією своїх функцій щодо забезпечення виконання фінансових зобов'язань при настанні строку їх погашення, без значних збитків.

Основними цілями управління ризиком ліквідності є упередження дефіциту ліквідних коштів для виконання грошових зобов'язань у повному обсязі та в установлені строки, здійснення невідкладних заходів щодо мінімізації негативних наслідків прояву ризику ліквідності.

Товариство здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Товариство аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, зобов'язаннями, а також прогнозовані потоки грошових коштів від операційної діяльності.

Станом на 31 грудня 2016 року в Товариства існує поточна заборгованість за товари, роботи, послуги в розмірі 35 тис. грн. строк оплати якої не перевищує 30 календарних днів. Виходячи з аналізу дебіторської заборгованості Товариства, прогнозованим є надходження коштів в розмірі 779 тис. грн., що покриває поточну кредиторську заборгованість у повному обсязі.

9. Управління капіталом

Товариство здійснює управління капіталом з метою досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Товариства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам товариства завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику.

Керівництво Товариства здійснює огляд структури капіталу на щорічній основі. При цьому керівництво аналізує вартість капіталу та притаманні його складовим ризику. На основі отриманих висновків Товариство здійснює регулювання капіталу шляхом залучення

додаткового капіталу або фінансування, а також виплати дивідендів та погашення існуючих позик.

Розмір власного капіталу станом на 31 грудня 2016 року, який становить 11 472 тис. грн., відповідає вимогам чинного законодавства та встановленим нормативам.

Рішенням НКЦПФР «Про затвердження Положення щодо пруденційних нормативів професійної діяльності на фондовому ринку та вимог до системи управління ризиками» від 01.10.2015 № 1597 Товариству для вимірювання та оцінки ризиків діяльності з управління активами визначає такі показники:

1. Мінімальний розмір власних коштів.

Розмір власних коштів станом на 31 грудня 2016 року складає 4 491 тис. грн., що відповідає нормативному значенню, оскільки мінімальний розмір власних коштів Компаній з управління активами повинен становити не менше 50 відсотків від мінімального розміру статутного капіталу, встановленого законодавством для зазначеного виду професійної діяльності на фондовому ринку (який на 31 грудня 2016 року становить 3 500 тис. грн.).

2. Норматив достатності власних коштів.

Норматив достатності власних коштів розраховується як відношення розміру власних коштів до величини, що становить 25 % від фіксованих накладних витрат Товариства за попередній фінансовий рік Цей норматив дорівнює 5,3945, що відповідає нормативному значення нормативу достатності власних коштів для Компаній з управління активами, оскільки становить не менше 0,5.

3. Коефіцієнт покриття операційного ризику.

Коефіцієнт покриття операційного ризику розраховується як відношення розміру власних коштів Товариства до величини її операційного ризику. Цей Коефіцієнт дорівнює 10,8386, що відповідає нормативному значенню коефіцієнта покриття операційного ризику для Компаній з управління активами, оскільки становить не менше 0,5.

4. Коефіцієнт фінансової стійкості.

Коефіцієнт фінансової стійкості розраховується як відношення розміру власного капіталу Товариства до вартості його активів. Цей коефіцієнт дорівнює 0,9551. Нормативне значення коефіцієнта фінансової стійкості має бути не менше 0,5. Отже, показник фінансової стійкості відповідає нормативному значенню.

10. Події після дати балансу.

Відповідно до засад визначених МСБО 10 «Події після звітного періоду», події що потребують коригувань активів та зобов'язань Товариства відсутні.

Керівник

Головний бухгалтер

Новицька І.Б.

ТОВ "АФ "Імона-Консалтинг",
Директор Якименко М.М.